

عنوان مقاله:

تحلیل گفتمان به عنوان یک روش کیفی در علوم انسانی

محل انتشار:

سومین همایش ملی زبان، ادبیات و بازشناسی مشاهیر و مفاخر (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

علی باقری مسعود - دانشجوی دکتری زبان و ادبیات عرب، دانشگاه سمنان

سلمانی حقیقی - دانشجوی کارشناسی ارشد مترجمی زبان عربی، دانشگاه سمنان

خلاصه مقاله:

انسانها زبان را به منظورهایی مختلفی چون انتقال و کسب اطلاعات، بیان احساسات و مواردی از این قبیل به کار میبرند. از طرفی دیگر انسانها به کمک تجربه های شخصی خود از محیط بیرون و گفتار دیگران برداشتها و تعبیری حاصل میکنند که گاه با واقعیت تطابق دارد و گاه فاصله ای در این بین موجود است و همین عدم تطابق برخی تعابیر با واقعیتها انگیزه ای شد تا نظری هر چند گذرا به این جنبه بررسی زبان یعنی تحلیل گفتمان افکنده شود. تحلیل گفتمان که در زبان فارسی به سخن کاوی، تحلیل کلام و تحلیل گفتار نیز ترجمه شده است، یک گرایش بین رشته ای است که از اواسط دهه 1960 تا اواسط دهه 1970 در پی تغییرات گسترده علمی- معرفتی در رشته هایی چون انسان شناسی، قوم نگاری، جامعه شناسی خرد، روانشناسی ادراکی و اجتماعی، شعر، معانی بیان، زبانشناسی و سایر رشته های علوم اجتماعی و انسانی علاقه مند به مطالعات نظام مند ساختار، کارکرد و فرآیند تولید گفتار و نوشتار ظهور کرده است. در این مقاله با رویکردی نظری سعی شده است تحلیل گفتمان و ابعاد آن به عنوان یک روش کیفی در علوم انسانی نشان داده شود.

کلمات کلیدی:

علوم اجتماعی • علوم انسانی • دانشگاه • تحلیل گفتمان • روش کیفی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/894956>

